

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca środek odwoławczy: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Druga strona postępowania: E.N., S.S., J.Y.

Sentencja

Artykuł 29 ust. 1 i 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca w związku z art. 27 ust. 3 tego rozporządzenia

należy interpretować w ten sposób, że:

nie stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu pozwalającemu sądowi krajowemu rozpoznającemu w drugiej instancji środek zaskarżenia od wyroku stwierdzającego nieważność decyzji o przekazaniu na przyjęcie, na wniosek właściwych organów, środka tymczasowego pozwalającego im na niepodejmowanie nowej decyzji do czasu rozpatrzenia owego środka zaskarżenia, którego celem lub skutkiem jest zawieszenie biegu terminu na przekazanie do czasu wydania tego rozstrzygnięcia, pod warunkiem że taki środek może zostać przyjęty jedynie wówczas, gdy wykonanie decyzji o przekazaniu zostało zawieszona w trakcie rozpatrywania odwołania przez sąd pierwszej instancji na podstawie art. 27 ust. 3 lub 4 tego rozporządzenia.

(¹) Dz.U. C 471 z 22.11.2021.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 30 marca 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny – Polska) – Gmina O./Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej
(Sprawa C-612/21, Gmina O.) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Podatki – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuł 2 ust. 1 lit. a) i c) – Dostawa towarów i świadczenie usług dokonywane odpłatnie – Artykuł 9 ust. 1 – Pojęcia „podatnika” i „działalności gospodarczej” – Gmina organizująca rozwój wykorzystania odnawialnych źródeł energii na swoim terytorium na rzecz swoich mieszkańców będących właścicielami nieruchomości, którzy wyrazili wolę wyposażenia się w systemy odnawialnych źródeł energii – Ich udział wynoszący 25 % kosztów podlegających dofinansowaniu, niemogący przy tym przekroczyć maksymalnej wartości uzgodnionej między gminą a zainteresowanym właścicielem – Zwrot na rzecz gminy w postaci dofinansowania przez właściwe województwo w wysokości 75 % kosztów podlegających dofinansowaniu – Artykuł 13 ust. 1 – Brak opodatkowania gmin z tytułu działalności podejmowanej lub transakcji dokonywanych przez nie jako organy władzy publicznej]

(2023/C 179/05)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Naczelny Sąd Administracyjny

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Gmina O.

Druga strona postępowania: Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej

Sentencja

Artykuł 2 ust. 1, art. 9 ust. 1 i art. 13 ust. 1 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej

należy interpretować w ten sposób, że:

dostawy towarów i świadczenia usług podlegających opodatkowaniu podatkiem od wartości dodanej nie stanowi dostarczenie i zainstalowanie przez gminę, za pośrednictwem przedsiębiorstwa, systemów odnawialnych źródeł energii na rzecz jej mieszkańców będących właścicielami nieruchomości, którzy wyrazili wolę wyposażenia tych nieruchomości w takie systemy, jeżeli taka działalność nie ma na celu osiągnięcia stałego dochodu i skutkuje jedynie zapłatą przez tych mieszkańców kwot pokrywających najwyżej jedną czwartą poniesionych kosztów, a pozostała część jest finansowana ze środków publicznych.

(¹) Dz.U. C 95 z 28.2.2022.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 30 marca 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny – Polska) – Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej/Gmina L.

(Sprawa C-616/21 (¹), Gmina L.)

[Odesłanie prejudycjalne – Podatki – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuł 2 ust. 1 lit. c) – Świadczenie usług dokonywane odpłatnie – Artykuł 9 ust. 1 – Pojęcia „podatnika” i „działalności gospodarczej” – Gmina organizująca nieodpłatnie usuwanie azbestu na rzecz swoich mieszkańców będących właścicielami nieruchomości, którzy wyrazili taką wolę – Zwrot na rzecz gminy w postaci dofinansowania przez właściwe województwo w wysokości 40 – 100 % kosztów – Artykuł 13 ust. 1 – Brak opodatkowania gmin z tytułu działalności podejmowanej lub transakcji dokonywanych przez nie jako organy władzy publicznej]

(2023/C 179/06)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Naczelny Sąd Administracyjny

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej

Druga strona postępowania: Gmina L.

Sentencja

Artykuł 2 ust. 1, art. 9 ust. 1 i art. 13 ust. 1 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej

należy interpretować w ten sposób, że:

okoliczność zlecenia przez gminę przedsiębiorstwu czynności usuwania azbestu i odbierania wyrobów i odpadów zawierających azbest na rzecz jej mieszkańców będących właścicielami nieruchomości, którzy wyrazili taką wolę, nie stanowi świadczenia usług podlegającego opodatkowaniu podatkiem od wartości dodanej, jeżeli taka działalność nie ma na celu osiągnięcia stałego dochodu i nie prowadzi do żadnej płatności ze strony tych mieszkańców, zaś czynności te są finansowane ze środków publicznych.

(¹) Dz.U. C 95 z 28.2.2022.